

OPAZI MUHOLOVEC. TA IMA ŽEBELJ! SPLEZAL JE NA MIZO IN — HOP! GA ŽE IMA Z ŽEBLJEM VRED. JE PRITISNIL ŽEBELJ SKOZI BRISAČO IN JE ŽEBELJ PRELUKNJAL HLAČE TER POTIPAL OČETA ZA KOŽO.

»KUŠMANIR,« JE ZAKRIČAL OČE V SPANJU, »PREKLICANE BOLHE! TO SO HUJŠE OD NAŠEGA MIHCA!« JE MIHEC IZNOVA POSKOČIL TER ZDIRJAL NA VRT:

»MAMA, MAMA, POJDI TE POGLEDAT! OČKA IMA BOLHE IN DVA REPA!«

JE STOPILA MATI V SOBO, ZBUDILA JE SKRBNEGA MOZA TER KEKLA:

»JEHATA, JEHATA VENDAR. ČE ŽE IMAŠ BRISAČO, BI VSAJ MUHOLOVEC PUSTIL PRI MIRU! MAR BODO MUHE LETALE ZA TABO, STARINA?«

SE JE OGLASIL MIHEC PIHEC: »O, NE MATI, OČKA IMA ZATO MUHOLOVEC, DA BODO BOLHE SKAKALE NANJ!«

»O JEJ, SAJ RES!« JE VZKLIKNILA MATI, »GLEJTE SI NO, KAKO JE BRIHTEN NAŠ MIHEC. ON NI SAMO »JUHOPIHEC«, ON ZNA KAJ VEČ! NI MI PREJ PADLO V GLAVO. ŽE VEM. TAKO BO. ZVEČER SI TUDI JAZ POLOŽIM MUHOLOVEC POD ODEJO, MRCINASTE BOLHE, ZDAJ BOSTE VIDELE, KAJ SE PRAVI HRUŠKE PEČI!«

SE JE OČE POTIPAL TJA, KJER MU JE VISEL »REP«, VRGEL JE OBOJE ŽENI TER DEJAL:

»ZDAJ PA NE VEM, ALI SE MENI MEŠA, ALI SE JE TEBI PAMET ZASUKALA. MIHEC, POGLEJ NO, ČE IMAMO VSI GLAVE NA PRAVEM MESTU.« JE MIHEC POGLEDAL IN POTRDIL.

»NU,« JE REKEL OČE, »POTEM JE PA VSE V REDU!«

(DALJE PRIHODNJIC)

Milni mehurčki — naprodaj

V Tokiu, milijonskem glavnem mestu Japonske, ki se je sicer že čisto pomodernilo, še vedno lahko vidimo mnogo japonskih izvornosti, tako na primer prodajalce milnih mehurčkov. Na najnižjih stopnicah templjev jih je videti, ko prodajajo, obdani od množice otrok, svojo mavrično pisano robo. Na mali skrinjici ima iznajdljivi prodajalec celo vrsto stekleničic, ki so

napolnjene z običajno milnico (z milom zmešano vodo). Zraven pa leže lepo umetniško izdelane pipice iz bambusa. Sem pa tja pomoči mož bambusovo paličico v steklenico in spusti vpričo ljudi, ki so se nabrali pred njim, sto in sto pisanih, izpreminjastih milnih balončkov v zrak. Kmalu se oglašijo kupci in na stopnicah templja piha zdaj milne mehurčke staro in mlado. Nato pospravi prodajalec svojo robo in hiti na stopnice drugega templja, da tudi tam razkaže veselji množici svoje umetnije, in da napravi, kar je zanj najbolj važno, dobro kupčijo.